

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 9C/54/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119217180
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Hadrbulcová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1119217180.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou JUDr. Vierou Hadrbulcovou v právnej veci žalobcu: H. L., X.. XX.XX.XXXX, L.: X. R. XXXX/XX, XXX XX J., zastúpený: InHelp s.r.o. so sídlom Daniela Dlabača 35, 010 01 Žilina, IČO: 47 652420, zast. Advokátska kancelária Hagara-Hagarová, s.r.o., so sídlom: Daniela Dlabača 35, 010 01 Žilina, IČO: 36 806 498, proti žalovanej: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom: Šefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, Advokátska kancelária FELIX NEUPAUER & PARTNERS, so sídlom: Dvořákovovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, o zaplatenie istiny vo výške 320,- eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 320,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 320,- eur od 01.08.2019 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.
O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 11.11.2019 domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 320,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 320,- € od 01.08.2019 do zaplatenia, a to do 3 dní právoplatnosti rozsudku. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 14.11.2017 došlo v llave v smere na zjazd na diaľnicu D1 pred areálom firmy Comextrans ku škodovej udalosti, pri ktorej od kolesa návesu, EČ: B., ťahaného nákladným motorovým vozidlom, EČ: B., odskočil kameň a poškodil čelné sklo motorového vozidla žalobcu EČ: J., riadeného žalobcom. Žalobca si nechal poškodené čelné sklo opraviť v spoločnosti autocentrum M&M, s.r.o., pričom náklady na opravu vo výške 320,00 € uhradil žalobca opravcovi na základe faktúry č. 9/2019. Žalobca si v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. uplatnil nárok na náhradu škody u žalovanej, ktorá oznámením o riešení škodovej udalosti zo dňa 03.05.2018 oznámila žalobcovi, že uplatnený nárok na náhradu škody vybavuje bez poskytnutia náhrady škody, pretože v predmetnej veci nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že ku vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla EČ: B.. Žalobca dňa 27.06.2019 vyzval žalovanú prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu (spoločnosť InHelp s.r.o.) na vyplatenie poistného plnenia, a to z dôvodu nesprávneho postupu likvidácie poistnej udalosti. Žalovaná listom zo dňa 19.07.2019 zotrvala na svojom stanovisku. Žalobca považoval postup žalovanej pri likvidácii poistnej udalosti za nesprávny a vzhľadom na odmietavé stanovisko žalovanej sa so svojim nárokom obrátil na súd. Žalobca mal za to, že tvrdenia žalovanej uvádzané v jej písomných vyjadreniach sú v rozpore s už ustálenou súdnou praxou a judikatúrou (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, spis. zn. 9Co/198/2013, zo dňa 23.05.2013, podľa ktorého, ak poisťovňa, aj napriek vyjadreniam škodcu a poškodeného o priebehu vzniku škody, tvrdí, že ku škode nedošlo nimi uvádzaným spôsobom, je povinnosťou poisťovne svoje tvrdenie preukázať; ďalej napr. aj rozhodnutia Krajského súdu v Žiline - spis. zn. 13Cob/40/2013, 9Co/31/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave spis. zn. 9Co/529/2014,

Krajského súdu v Trnave - spis. zn. 23Co/285/2013, 11Co/515/2012, Krajského súdu v Košiciach - spis. zn. 2Co/245/2017, Krajského súdu v Banskej Bystrici - spis. zn. 14Co/5/2012 atď.). V súvislosti s uplatneným nárokom poukázal žalobca aj na Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 03.06.2014 Cpj 5/2014. Výzvou zo dňa 27.06.2019 vyzval žalobca žalovanú na doplatenie poistného plnenia najneskôr do 31.07.2019. Žalovaná si riadne a včas svoju povinnosť nesplnila, a preto mal žalobca za to, že žalovaná je v zmysle § 517 OZ od 01.08.2019 v omeškaní so splnením svojej povinnosti. Výška nároku uplatňovaného žalobcom (320,00 €) predstavuje náklady, ktoré vynaložil žalobca na opravu poškodeného čelného skla.

2. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila písomným podaním zo dňa 07.02.2020, v ktorom uviedla, že uplatnený nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Žalovaná uviedla, že žalobca odôvodňuje svoj uplatňovaný nárok vo všeobecnosti nasledovne. Dňa 14.11.2017 došlo ku škodovej udalosti, ktorou mala byť spôsobená škoda na motorovom vozidle Žalobcu, EČV: J. (ďalej len „MV“), ktorú mal spôsobená prevádzkou motorového vozidla s EČV: B., resp. ním ťahaného návesu s EČV: B., a to tak, že od kolesa návesu odskočil kameň a poškodil čelné sklo MV. Žalobca si čelné sklo nechal opraviť v spoločnosti autocentrum M&M, s. r. o., ktorá mu vystavila faktúru č. 9/2019, v zmysle ktorej zaplatil za predmetnú opravu sumu vo výške 320,- eur. Zaplatenú sumu na opravu si žalobca uplatnil u žalovanej, ktorá mu oznámením o riešení škodovej udalosti zo dňa 03.05.2018 oznámila ukončenie šetrenia škodovej udalosti bez poskytnutia náhrady škody. Žalovaná uviedla, že žalobou uplatnený nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nepreukázaný, neoprávnený a bez právneho základu. Žalovaná uviedla, že žalobca napriek skutočnostiam a dôvodom uvedeným v oznámení, žiadnym spôsobom v žalobe neuviedol opis priebehu škodových udalostí. V nadväznosti na vyššie uvedené mala žalovaná za to, že žaloba žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanoveniami § 132 ods. 1 a 2 CSP. Podľa ustanovenia § 132 ods. 1 CSP sa v žalobe okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Podľa ustanovenia § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. V tomto smere mala žalovaná za to, že žalobca bol povinný opísať rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok voči žalovanej. Podľa názoru žalovanej táto povinnosť žalobcu nebola žiadnym spôsobom obsahovo naplnená. Z vyššie uvedených dôvodov a skutočností mala žalovaná za to, že uplatnený nárok žalobcu je nepreukázaný, neoprávnený a nedôvodný, pričom podľa názoru žalovanej absentuje inter alia aj preukázaný kauzálny nexus. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti neposkytnutého plnenia zo strany žalovanej poukázala na oznámenie, v zmysle ktorého žalovaná riadne a dostatočne uviedla zdôvodnenie neposkytnutia poistného plnenia. V zmysle uvedeného oznámenia bolo uvedené: „Vážení klient, pridŕžajúc sa zdokumentovaného poškodenia čelného skla na Vašom motorovom vozidle EČV J. Vám oznamujeme, že Vami uplatnený nárok na náhradu škody vybavujeme bez poskytnutia náhrady škody. Toto rozhodnutie bolo zrealizované na základe nasledujúcich argumentov: z Vašej strany nebolo jednoznačné a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla EČV B.. Je prakticky nemožné, aby vodič motorového vozidla prevádzkou ktorého údajne malo dôjsť k vzniku škody si s ohľadom na svoje povinnosti pri riadení motorového vozidla mohol byť vedomý toho, že ku vymršteniu skalky resp. kameňka došlo práve spod kolies jeho motorového vozidla. V súlade s ustanovením § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o Povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, je Vašou povinnosťou uplatnený nárok preukázať. S ohľadom na uvedené ustanovenie zákona je poškodený povinný preukázať vecnú a časovú súvislosť medzi osobitnou povahou prevádzky konkrétneho motorového vozidla ako príčinou a vznikom škody ako následkom.“ V súvislosti s tvrdením žalobcu o rozpore s rozhodovacou praxou je potrebné uviesť, že tvrdený rozpor s postupom žalovanej nie je daný, nakoľko Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 03.06.2014 Cpj 5/2014 sa týka výhradne právnej kategorizácie, a to že „aj škoda spôsobená na čelnom skle motorového vozidla kameňom alebo iným predmetom vymršteným kolesom iného motorového vozidla je škodou, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke; zodpovednosti za túto škodu sa podľa § 428 veta prvá Občianskeho zákonníka nemožno zbaviť.“ Takisto žalobcom spomínané rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/198/2013 je použiteľné len v časti právneho názoru, že pri preukázaní spôsobenia škody tohto typu je jej správnu kategorizáciou, že ide o škodu majúcu pôvod v prevádzke. Ustálená rozhodovacia prax súdov sa netýka preberania hodnotenia dôkazov, tak ako to používa žalobca, nakoľko to by bolo v príkrom rozpore so zásadou voľného hodnotenia dôkazov. V nadväznosti na uvedené, je potrebné uviesť, že v predsúdnej a teraz v súdnej časti nie je meritom veci právna kategorizácia, ale skutočnosť, že doposiaľ nebolo nijakým spôsobom preukázané, že došlo k skutkovým udalostiam, tak ako to tvrdí

žalobca. Súhlasné vyjadrenie vodiča vozidla s EČV: B. nemá dôkaznú hodnotu, nakoľko je nepochybné, že táto osoba nemohla nijako vnímať priebeh udalosti, ktoré popisuje žalobca, keďže vedieť vnímať tvrdené udalosti žalobcu, by znamenalo, schopnosť „s presnosťou na kamienok“ vnímať zadnú časť ľahaného návesu nachádzajúceho sa viac než 10 metrov za chrbtom vodiča sediaceho v uzavretej kabíne idúceho nákladného motorového vozidle, teda absolútne mimo jeho zorné či sluchové pole. Zároveň konkludentná požiadavka žalobcu, aby žalovaná preukázala nepravdivosť žalobcom ničím nepodložených tvrdení o vzniku predmetnej škody je neprípustná, nakoľko je v rozpore s princípom procesného postavenia strán, kde je úlohou žalobcu preukázať svoje tvrdenia, nie vyzývať žalovanú, aby preukázala opak jeho ničím nepodložených tvrdení, čo je definíciou negatívnej dôkaznej teórie. Žalovaná zároveň poukázala na existenciu zásadného rozporu medzi opisom rozhodných skutočností žalobcom. V čestnom prehlásení zo dňa 24.04.2019 uvádza, že: „Dňa 14.11.2017 som išiel z centra lľavy smerom na D1 na vozidle A. U. J. kde predo mnou stálo na kruhovom objazde nákladné vozidlo so ŠPZ B. B. obaja sme išli rovnakým smerom smer D1 popár minútach som počul silnú ranu pri firme Comextrans hneď som pozrel čelné sklo a dole som videl prasklinu v tej dobe nešlo žiadne iné vozidlo tak som svetelnou signalizáciou.....“ Oproti tomuto opisu však žalobca v ním predloženom dotazníku pre poškodeného zo dňa 12.01.2019 uviedol na bod č. 5 a bod č. 10 nasledovné odpovede: Popíšte a podrobne zakreslite dopravnú situáciu pred nehodou, miesto nehody, smer jazdy vozidiel (vozidla), spôsob organizácie dopravy (hlavná cesta, vedľajšia cesta, parkovisko), dopravné značenie v mieste nehody, postavenie vozidiel (vozidla) tesne vznikom škody. Stal som za vozidlom B., B. na kruhovom objazde on a ja sme išli smerom D1 (nečitateľné slovo) na konci firmy areálu Comextrans mu odletel kameň zo zadného pravého kolesa návesu B.C., kde následne trafil do môjho čelného skla, následne som použil klaksón....“ Popíšte spod ktorého kolesa ste videli odletieť predmet, ktorý spôsobil poškodenie čelného skla na Vašom vozidle. Zadné pravé (spolujazdcova strana) koleso, „S ohľadom na uvedené je potrebné vyvodiť, že žalobca jednak tvrdí, že vznik škody vnímal tak, že videl ako vymrštilo kameň spod zadného pravého kolesa návesu, ktorý zasiahol čelné sklo MV, a na inom mieste zas tvrdí, že vznik tejto škody vnímal tak, že začul silnú ranu a vzápätí si všimol prasklinu na čelnom skle. Z uvedeného je nutné vyvodiť skutočnosť, že žalobca nielenže nevie nijako preukázať svoje tvrdenia, ale neuniesol ani samotné bremeno tvrdenia, keď poskytol vzájomne si odporujúce tvrdenia o vnímaní vzniku škody, ktoré okrem iného zakladajú kvalifikovanú pochybnosť o jeho schopnosti splniť požiadavku podľa § 132 ods. 1 CSP, a to pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti. S poukazom na stanovisko žalovanej uvádzané v oznámení, mala žalovaná za to, že žalobca disponoval informáciou o dôvodoch nevyplatenie poistného plnenia, spočívajúcich v nepreukázaní príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a samotnou škodou. Žalobca aj napriek vyššie uvedenej skutočnosti o potrebe preukázania kauzálneho nexusu medzi škodou a jej vznikom, si v predmetnom súdnom konaní uplatňuje nárok, ktorý je potrebné považovať za nepreukázaný a nedôvodný. Žalobca na preukázanie ním tvrdených skutočností, ktoré si zároveň preukázateľne vzájomne odporujú sa obmedzil len na uvedenie prehlásenia vodiča vozidla EČV: B., ktorým má byť preukázaná vedomosť o skutočnosti, že práve motorovým vozidlom poisteného došlo ku vzniku škody na strane žalobcu. S poukazom na doposiaľ uvedené mala žalovaná za to, že predmetný spôsob opisu vzniku mechanizmu nehody, predstavuje nedostatočné naplnenie zákonom zakotvenej podmienky o potrebe preukázania uplatnených nárokov zakotvenej v ust. § 4 ods. 2 Zákona č. 381/2001 Z. z. Vzhľadom k uvedenému mala žalovaná i potom za preukázané, že akékoľvek nároky žalobcu sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.

3. Žalobca v replike zo dňa 12.03.2020 uviedol, že zotráva na žalobe v celom rozsahu. Žalobca považuje skutočnosti uvádzané žalovanou v jej stanovisku za pokračovanie účelovej snahy vyhnúť sa splneniu zákonnej povinnosti poskytnúť žalobcovi náhradu škody spôsobenú prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovanej. Žalobca v súvislosti s argumentáciou žalovanej poukazuje na ustálenú súdnu prax v obdobných prípadoch, a to napr. na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, spis. zn. 9Co/529/2014 zo dňa 16.02.2017 vychádzajúci z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, spis. zn. III. ÚS 276/2014, zo dňa 09.06.2015: „Spochybňovanie pravdivosti výpovede žalobcu bez toho, aby vierohodnosť výpovede spochybňovali aj iné objektívne skutočnosti by v prípade, ak by jediným dostupným dôkazom bola iba výpoveď žalobcu viedlo k nemožnosti uniesť dôkazné bremeno a zároveň by viedlo k vytvoreniu neakceptovateľnej „prezumpcie nepravdivosti“ takého tvrdenia. Zmyslom inštitútu dôkazného bremena je, že súd rozhodne v neprospech účastníka, ktorý dôkazné bremeno neuniesol, aj v prípade, ak nie je preukázaný opak tvrdení.“ Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, spis. zn. 9Co/198/2013, zo dňa 23.05.2013, podľa ktorého, ak poisťovňa, aj napriek vyjadreniam škodcu a poškodeného o priebehu vzniku škody, tvrdí, že ku škode nedošlo nimi uvádzaným spôsobom, je povinnosťou poisťovne svoje tvrdenia preukázať.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, listinnými dôkazmi predloženými žalobcom: vyhlásením účastníka škodovej udalosti, záznamom o dopravnej nehode, uplatnením nároku na náhradu škody zo dňa 26.11.2015, dotazníkom pre poškodeného, faktúrou č. 9/2019 vrátane dokladu o úhrade, oznámením žalovanej zo dňa 03.05.2018, výzvou na vyplatenie náhrady škody zo dňa 27.06.2019 odpoveďou žalovanej zo dňa 19.07.2019, fotodokumentáciou a zistil skutkový stav zhodne s tvrdením žalobcu.

5. Právny vzťah medzi sporovými stranami sa riadi ustanoveniami zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

6. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením veci.

7. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

8. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

9. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

10. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému, pričom poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

11. V danej veci žalovaná namietala, že žaloba žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanoveniami § 132 ods. 1 a 2 CSP. Podľa ustanovenia § 132 ods. 1 CSP sa v žalobe okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Podľa ustanovenia § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. V tomto smere mala žalovaná za to, že žalobca bol povinný opísať rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok voči žalovanej. Podľa názoru žalovanej táto povinnosť žalobcu nebola žiadnym spôsobom obsahovo naplnená. Z vyššie uvedených dôvodov a skutočností mala žalovaná za to, že uplatnený nárok žalobcu je nepreukázaný, neoprávnený a nedôvodný, pričom podľa názoru žalovanej absentuje inter alia aj preukázaný kauzálny nexus.

12. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca svoje skutkové tvrdenia obsiahnuté v návrhu na vydanie platobného rozkazu dostatočne preukázal v konaní pred súdom listinnými dôkazmi, pričom žalobca v žalobnom návrhu dostatočne označil a presne špecifikoval skutočnosti a dôkazy, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok. Žalobca riadne špecifikoval údaje osobách ktoré boli účastníkmi škodovej udalosti, o vinníkovi ktorý spôsobil škodovú udalosť ako aj o ďalších realizovaných úkonoch týkajúcich sa škodovej udalosti zo strany žalobcu, či vinníka v súlade s ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázaný priebeh skutkového deja škodovej udalosti, vznik škody, ako aj výšku uplatneného nároku na jej náhradu. Na základe uvedených skutočností je zjavné, žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody z predmetnej škodovej udalosti priamo voči žalovanej a teda žalovaná mu bola povinná poskytnúť náhradu uvedenej škody v sume 320.- eur. Vzhľadom na uvedené, súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

13. Nakoľko si žalovaná nespĺnila povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je povinná zaplatiť žalobcovi i úroky z omeškania; za počiatok omeškania žalovaného je pritom potrebné považovať deň 01.08.2019, nakoľko výzvou zo dňa 27.06.2019 žalobca vyzval žalovanú na doplatenie poistného plnenia najneskôr do 31.07.2019. Žalovaná si riadne a včas svoju povinnosť nespĺnila, nasledujúceho dňa sa žalovaná dostala do omeškania.

14. O povinnosti žalovanej na zaplatenie úrokov z omeškania súd rozhodol podľa § 517 ods. 2/ Občianskeho zákonníka

15. O výške úrokov z omeškania súd rozhodol podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

16. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1, § 262 CSP v zmysle zásady úspechu strany vo veci. Žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 100%, súd preto zaviazal žalovanú povinnosťou náhrady trov konania žalobcovi v rozsahu 100%.

17. Podľa § 262 ods. 2/ CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie môže oprávnený podať súdu návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.